

Pokój – spójnia jedności (Ef 4,3)

Ef 4,1-6. Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, 2 Z wszelką • pokorą i • łagodnością, z • cierpliwością, • znosząc jedni drugich w miłości, 3 Starając się zachować jedność Ducha w **spójni pokoju**: 4 • Jedno ciało i • jeden Duch, jak też powołani jesteście do • jednej nadziei, która należy do waszego powołania; 5 • Jeden Pan, • jedna wiara, • jeden chrzest; 6 • Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Trzy ostatnie rozdziały listu tworzą część pouczającą zawierającą zachęty do życia moralnego. Apostołowi zależało na tym, aby w Kościele jedność była realizowana praktycznie. Prosi odbiorców listu, aby postępowali w sposób godny powołania, tzn. praktykowali cnoty, które ułatwiają życie wspólnotowe. Są to: **pokora** (por. Flp 2,3); **łagodność** (por. Kol 3,12); **cierpliwość** (makrothymia, por. Rz 2,4; 9,22; 1 Tes 5,4; 2 Tm 4,2; 1 Kor 13,4; Ga 5,22) i **wzajemna wyrozumiałość**, którą dyktuje miłość (agape) i **pokój** zapewniający jedność Ducha (por. Ef 4,13; Rz 5,5).

J 13,34 – miłość zadana

Ef 4,4 – jedność zadana

1 Kor 12,12 Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała, chociaż ich jest wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus; 13 Bo też w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało - czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

Rdz 13,7-8 właśnie między sługami Abrahama i Lota, rozstanie dzięki mądrości Abrahama

J 17,21 – aby wszyscy byli jedno, aby świat uwierzył

J 17,21-23. 18 Jak mnie posłałeś na świat, tak i Ja posłałem ich na świat; 19 I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. 20 A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. 21 Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. 22 A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. 23 Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś.

Dz 4,32-35 – u mnóstwa było jedno serce, wzajemna troska

Rz 14,17-19. 14 Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nie ma niczego, co by samo w sobie było nieczyste; nieczyste jest jedynie dla tego, kto je za nieczyste uważa. 15 Jeżeli zaś z powodu pokarmu trafi się twój brat, to już nie postępujesz zgodnie z miłością; nie zatracaj przez swój pokarm tego, za którego Chrystus umarł. 16 Niechże tedy to, co jest dobrem waszym, nie będzie powodem do bluźnierstwa. 17 Albowiem Królestwo Boże, to nie pokarm i napój, lecz sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym. 18 Bo kto w tym służy Chrystusowi, miły jest Bogu i przyjemny ludziom. 19 Dążmy więc do tego, co służy ku pokojowi i ku wzajemnemu zbudowaniu. 20 Dla pokarmu nie niszczy dzieła Bożego. Wszystko wprawdzie jest czyste, ale staje się złem dla człowieka, który przez jedzenie daje zgorzenie.

1 Kor 1,10. A proszę was, bracia, w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli jednomyślni i aby nie było między wami rozłamów, lecz abyście byli zespoleni jednością myśli i jednością zdania.

Ga 6,2; jedni drugich brzemiona noście – wypełnicie zakon Chrystusa

1 Tes 5,12-13. A prosimy was, bracia, abyście darzyli uznaniem tych, którzy pracują wśród was, a są przełożonymi waszymi w Panu i napominają was; 13 Szanujcie ich i miłujcie jak najgoręcej dla ich pracy. Zachowujcie pokój między sobą.

Hbr 12,11-16. Żadne karanie nie wydaje się chwilowo przyjemne, lecz bolesne, później jednak wydaje błogi owo sprawiedliwości tym, którzy przez nie zostali wyćwiczeni. 12 Dlatego opadłe ręce i omdlałe kolana znowu wyprostujcie, 13 I prostujcie ścieżki dla nóg swoich, aby to, co chrome, nie zboczyło, ale raczej uzdrowione zostało.

14 Dążcie do pokoju ze wszystkimi i do uświęcenia, bez którego nikt nie ujrzy Pana, 15 Bacząc, żeby nikt nie pozostał z dala od łaski Bożej, żeby jakiś gorzki korzeń, rosnący w górę, nie wyrządził szkody i żeby przezeń nie pokalało się wielu, 16 Żeby nikt nie był rozpustny lub lekkomyślny jak Ezaw, który za jedną potrawę sprzedał pierworództwo swoje.

Jk 3,17-18. Czy jest między wami ktoś mądry i rozumny? Niech to pokaże przez dobre postępowanie uczynkami swymi, nacechowanymi łagodnością i mądrością. 14 Jeśli jednak gorzka zazdrość i kłótność macie w sercach swoich to przynajmniej nie przechwalajcie się i nie kłamcie wbrew prawdzie. 15 Nie jest to mądrość, która z góry zstępuje, lecz przyziemna, zmysłowa, demoniczna. 16 Bo gdzie jest zazdrość i kłótność, tam niepokój i wszelki zły czyn. 17 Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustepliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców nie stronicza, nie obłudna. 18 A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.